

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Гълъбово, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГЪЛЪБОВО в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР АСЕНОВ**

при участието на секретаря Белослава П. Колева
като разгледа докладваното от **ТОДОР АСЕНОВ** Гражданско дело №
20225550100451 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на Раздел втори от Глава втора на Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Съдът е сезиран с молба с правно основание чл. 8, т. 1 от ЗЗДН.

Молителят А. С. Н., ЕГН *****, моли съда да ѝ издаде заповед за защита, с която да задължи ответника по молбата М. М. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо нея и да доближава жилището, местоработата, местата ѝ за социални контакти и отдих на не по малко от 500 метра, за максималния срок от 18 месеца и да му бъде наложена глоба в максимален размер от 1000 лв..

Искането за защита се обосновава с фактически твърдения, че през две хиляди и осемнадесета година страните заживели съпружески в жилище, находящо се в Раднево, където отглеждали малолетното си дете София, родена през 2020 г.

Молителката сочи, че ответникът по молбата системно проявявал агресивно поведение и непровокирани изблици на ревност, което я принудило да го напусне.

След раздялата им, агресията от страна на ответника ескалирала и тя била подложена на постоянен тормоз, за защита от който многократно сезирала РУ-Раднево - жалба вх. № 327000-6423/2021г. по описа на РУП Раднево, жалба вх. № 327000-7693/2021г. по описа на РУП Раднево и жалба

вх. № 327000-8205/2021г. по описа на РУП Раднево.

По нейна жалба била образувана и пр. пр. 9767/2021г. по описа на Районна прокуратура Стара Загора - Териториално отделение Раднево, за извършен психически тормоз и заплахи, както и гр.д. № 830/2021г. по описа на съда.

С влязло в сила Решение № 8 от 25.01.2022г. по посоченото по-горе гражданско дело, съдът задължил ответника да въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката и му било забранено да се приближава до нея, жилището ѝ, находящо се в гр.Раднево, ул. „Петко Недялков“ № 5, местоработата и местата за социални контакти на по-малко от 50 м. за срок от девет месеца и му било наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

При все това отношенията между страните не са нормализирали и на 12.10.2022 год. ескалирали с нова сила, когато в отговор на обаждане от молителката, ответника избухнал с нецезурни изрази, обиди и заплахи.

Поведението му предизвикало у молителката чувство на страх и депресираност.

В открито съдебно заседание молителката лично и чрез довереника си адв. Златанов. поддържа искането си за защита, а ответникът по молбата лично и чрез процесуалния си пълномощник адв. Ченалов. застъпва становище за нейната неоснователност и пледира за отхвърлянето ѝ.

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, по реда на чл. 235, ал. 2 във вр. с чл. 12 от ГПК във вр. с §1 от Заключителните разпоредби (ЗР) на ЗЗДН, съдът констатира от фактическа страна следното:

В хода на съдебното дирене чрез разпит на М.И. Н. - майка на молителката и Б.К.А. - приятелка на молителката, са ангажирани свидетелски показания, които, критично преценени в съответствие с предписанието на чл. 172 от ГПК, следва да се кредитират, тъй като с удовлетворителна конкретика, логичност, последователност и вътрешна безпротиворечивост възпроизвеждат непосредствени възприятия относно релевантни за предмета на доказване факти и кореспондират с приобщените писмени доказателствени източници, сред които и Декларацията на пострадалата по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН.

Последната съдът цени с доказателствен капацитет, доколкото в достатъчна степен индивидуализира процесните деяния в субективен и обективен аспект и достоверността ѝ не е опровергана.

От събраните доказателства се установява, че молителката и ответника са съжителствали в условията на фактически брак от 2018 до 2021год., когато са се разделили, поради напрежение и агресия в ежедневието им.

Роденото през 2019 год. дете, останало в грижа на майката, а бащата получил право на лични отношения.

Раздялата не уравнивесиля отношенията между молителката и ответника и тя нееднократно ставала жертва на вербална и физическа агресия, което я принудило да търси съдействие както от РУ-Раднево, където били образувани множество преписки, така и от РС-Раднево.

По нейна молба, от РС-Раднево била издадена заповед за защита от домашно насилие срещу ответника и му било наложено ограничение да не доближава молителката и да не посещава местата ѝ за социални контакти / гр.д. № 830/2021г. по описа на РС-Раднево, Решение № 8 от 25.01.2022г. по с.д. задължава ответника М. да въздържа от домашно насилие спрямо молителката и му се налага забрана да приближава жилището, местоработата и местата за социалните ѝ контакти на по-малко от 50 м. за срок от девет месеца и му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

Взетите мерки не довели до действителен резултат и ответника продължавал да оказва емоционално и психическо давление на молителката.

За да подкрепи твърденията си, че е подлагана на тормоз от ответника, молителката била посъветвана от адвокат да води телефонните си разговори с ответника на включен високоговорител и по възможност да изготвя звукозаписи.

На 12.10.2022г., около 17.00ч., молителката била в дома си в гр. Раднево, в компанията на майка си Мариана Н.. Позвънила на ответника М. за да се уточнят по кое време и по какъв начин да му предаде детето София за почивните дни в края на седмицата, като съобразявайки се с дадените ѝ съвети включила мобилния си телефон на високоговорител и звукозапис.

Сравнително спокойният тон в началото на разговора скоро бил изоставен и ответника повишил тон, нагрубил ищцата, наричайки я „Боклук“ и отправил псувни и закани, че ще я очисти и тя няма да живее дълго. Казаното от ответника, поради включения високоговорител било възприето и намиращата се в близост майка на молителката – св. Мариана Н..

Думите на М. М. предизвикали у молителката силен страх и емоционална подтиснатост под въздействието на което тя останала и при срещата си със своята приятелка- св. Борислава Атанасова- на следващия ден.

При така установените фактически положения съдът по правилата на чл. 235, ал. 2 от ГПК във вр. с §1 от ЗР на ЗЗДН приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН правото на пострадалото лице да се обърне към съда за защита се поражда в случай на „домашно насилие“, което чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН дефинира като всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско

съжителство.

Анализът на така обсъдените фактически положения обосновава безсъмнен извод, че на 15 и 16 юли 2018 г. ответникът по молбата, който съгласно чл. 3, т. 2 от ЗЗДН в качеството на лице, с което молителката е била във фактическо съпружеско съжителство, се явява пасивно процесуално легитимиран да отговаря по искането ѝ за защита, е осъществил спрямо нея актове на психическо, емоционално и физическо домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН, изразяващи се отправяне на обиди и ругатни и нанасяне на два юмручни удара в областта на врата.

Гореизложеното обуславя предпоставки за съдебна намеса в защита на потърпевшата чрез селекция на подходящи мерки от номенклатурата на чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН.

При определяне на вида и продължителността им следва да се съобрази, че посоченото деяние е накърнило психическият баланс и чувството за лично достойнство на молителката и е извършено при липса на предизвикателство от страна на молителката.

Входа на съдебното дирене, ответника се очертава като личност с нисък самоконтрол и подчертана склонност към агресия и невъздържаност.

Наведените съображения мотивират съда да заключи, че физическият, психическият и емоционалният комфорт и сигурност на молителката са изложени на изключително висок риск и на същата следва да се обезпечи оптимална по продължителност и интензитет защита, постижима чрез кумулативното прилагане на мерките по чл. 5, т. 1 и т. 3 от ЗЗДН – а именно, като:

се задължи извършителят да се въздържа от домашно насилие по отношение на пострадалото лице,

се забрани на извършителя да приближава жилището на пострадалото лице, находящо се в Г***, местоработата и местата за социалните ѝ контакти на разстояние, по-малко от петдесет метра, за срок от дванадесет месеца, считано от датата на издаване на заповедта за защита.

Според съда така визирания защитен комплекс гарантира максимална превенция срещу повторната виктимизация на молителката, тъй като мярката по чл. 5, т. 1 от ЗЗДН е предназначена да стимулира извършителя към въздържание от всякакъв род насилствени прояви, а тази по чл. 5, т. 3 от ЗЗДН препятства евентуални преки физически контакти между страните. **С оглед застрояването, урбанизацията на населеното място, което страните обитават, размера и спецификата на града, съдът намира, че разширяването на запретения периметър около молителката не само не би бил ефективен, но и би създал предпоставки за неизпълнение поради самото си естество.**

Съгласно императива на чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН ответникът по молбата

подлежи на глоба. При определяне на размера ѝ по аналогия от чл. 27, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания съдът отчита тежестта на конкретните противоправни актове, тяхната множественост, завишената лична обществена опасност на дееца, материалните му възможности, включващи доходи от трудова заетост, подбудите му за извършване на деянията и дефицитът на смекчаващи вината обстоятелства, и преценя, че адекватен предупредително-възпиращ и възпитателен ефект върху поведението му би се постигнал с налагане на глоба в размер между минимума и средата на санкцията – а именно 400,00 лева.

С оглед изхода на спора на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН в тежест на ответника по молбата следва да се присъдят:

дължимата се към бюджета на съдебната власт държавна такса за разглеждане на молбата в размер на 25,00 лева, от чието предварително внасяне молителят е освободен съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН, и

съдебно-деловодните разноски на молителя за адвокатско възнаграждение за квалифицирана процесуална защита от един адвокат в размер на 1000, 00 лева, уговорено и заплатено съгласно Договор за правна защита и съдействие от 01.11.2021 г. , което с оглед продължителността на делото, броя на съдебните заседания и броя на извършените ПСД, не следва да бъде редуцирано.

Водим от горното, и на основание чл. 15, ал. 1 от ЗЗДН съдът

РЕШИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ на пострадалото лице А. С. Н., ЕГН *****, от Г***, **ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА**, с която:

ЗАДЪЛЖАВА М. М. М., ЕГН *****, с адрес ***, да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо А. С. Н., ЕГН *****, с адрес Г***.

ЗАБРАНЯВА на М. М. М., ЕГН *****, с адрес ***, да приближава А. С. Н., ЕГН *****, жилището, в което тя живее на адрес Г***, местоработата ѝ и местата за социалните ѝ контакти и отдих, на по-малко от 50 метра, за срок от 12 /дванадесет/ месеца.

НАЛАГА на М. М. М., ЕГН *****, с адрес ***, на основание чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН, глоба в размер на 400 лв. (четиристотин лева), която да заплати по бюджета на съдебната власт по банкова сметка на РС-Гълъбово, като на основание чл. 22 от ЗЗДН, да се издаде служебно изпълнителен лист при невнасяне на сумата в срок.

ОСЪЖДА М. М. М., ЕГН *****, с адрес ***, да заплати по сметка на Районен съд - Гълъбово държавна такса за производството в размер на 25,00лв. (двадесет и пет лева), като на основание чл. 22 от ЗЗДН да се издаде служебно изпълнителен лист за сумата при невнасяне на сумата в срок.

ОСЪЖДА М. М. М., ЕГН *****, с адрес ***, да заплати на А. С. Н., ЕГН *****, с адрес г***, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1000 лв. /хиляда лева/ разноски за производството.

Въз основа на съдебното решение **ДА СЕ ИЗДАДЕ** заповед за защита, като се посочат последиците при неизпълнението ѝ по чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН.

Заповедта подлежи на незабавно изпълнение, като обжалването на решението не спира изпълнението на заповедта.

Преписи от настоящото решение и от заповедта за защита **ДА СЕ ВРЪЧАТ** на страните и **ДА СЕ ИЗПРАТЯТ** на Районно управление на МВР – Раднево за сведение.

След влизане в сила на решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на ответника по молбата уведомление за доброволно изпълнение на присъдените в негова тежест с настоящото решение задължения към бюджета на съдебната власт.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора в 7-дневен срок от връчването му на страните, като обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Съдия при Районен съд – Гълъбово: _____